

The head of a male toy figure wearing a shirt and tie with a verse below about AIDS and HIV. Colour lithograph by Garbergs, ca. 1995.

Publication/Creation

[Stockholm?] : AIDS Delegationen, [1995?]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/tudhst69>

License and attribution

Conditions of use: it is possible this item is protected by copyright and/or related rights. You are free to use this item in any way that is permitted by the copyright and related rights legislation that applies to your use. For other uses you need to obtain permission from the rights-holder(s).

Det var en gång.

SAMLADE VAR 18 SÄLJARE från öst och väst
till 45 minuters konferens och till 10 timmars fest.
Utklädd till en tiger talade chefen om nya tag,
om bistra tider, vassa klor och om djungelns lag.
Han sa "Den som vill vinna måste våga",
och säkert tändes en och annan låga.
Det såg Peter, när han lyfte blicken över bordet.
Där satt en som genast tagit chefen på ordet.
Två stirrande ögon som sökte kontakt.
Peter blev generad. Han var inte på sin vakt.
Och när han såg tungspetsen fukta överläppen blöt,
för en kittling genom kroppen, som en elektrisk stöt.
Se'n handlade det inte längre om tankeöverföring
under bordet möttes skoma i en öm beröring.
Efter middagen, men före första dansbandsvalsen,
saknades två. De skyllde på migrän och ont i halsen.
I Peter brann känslor han mindes från förr,
glömda, men ej glömda, bakom en gift mans dörr.
Nu stod plötsligt en sådan dörr och glimtade,
den gick till rum 353, där Peter satt och väntade.
Han tänkte på sin fru och försökte samla sig.
Att vara otrogen är väl okej, men bara med en tjej.
Då klev Mats in, 98 kg tung och 1,94 hög.
Grabbarnas grabb såg inte ut som en bög.
Peter fattade mod och tog för första gången klivet.
"Man måste våga för att vinna här i livet."
Snart kände han sig hemma och ej längre så udda.
Hans händer blev allt djärvare, de slutade att snudda.
Men finalen krävde extra mod, och när Peter tog sin Mats,
fick tankar på kondom och HIV, helt enkelt inte plats.
Och även om han frågat så hade det gått snett.
Mats hade svarat ärligt men ändå inte rätt.
För att han bar HIV var nå't han inte visste,
när han blev Peters man, den förste och den siste.
Samma öde delas av långt fler än sagans Mats och Peter.
Det är verklighetens Åke, Stig och Bengt, och vad nu alla heter.
Alla bär de något, som de nu gärna ger till dig,
erfarenheten av att tänka, "Det gäller inte mig".